Γύρω στα 2200 π.Χ., η κοινή ελληνική γλώσσα ξεκίνησε να χωρίζεται σε τρεις διαλέκτους (ιωνική, κεντρική και δυτική). Η κεντρική, αναπτύχθηκε στη Δυτική Μακεδονία. Γύρω στα 1900 π.Χ. είχε αρχίσει να διαχωρίζεται σε αρκαδοκυπριακή (μιλιόταν στις περιοχές πλάι στην Πίνδο) και σε αιολική (στα εδάφη πάνω από τον Όλυμπο), ενώ τον ίδιο καιρό ξεπρόβαλλαν η θεσσαλική και η βοιωτική διάλεκτοι, με στοιχεία τόσο της κεντρικής, όσο και της δυτικής. Στα επόμενα εννιακόσια χρόνια, η διάλεκτος αυτή ξεχώρισε εντελώς από τις άλλες και μιλιόταν στην Δυτική Θεσσαλία, στην Φθιώτιδα και στην Κεντρική Πελοπόννησο αλλά και στη Λακωνία, τμήματα της Αργολίδας και στα όρια Ηλείας – Μεσσηνίας. Στα ιστορικά χρόνια, είχε διαχωριστεί σε αρκαδική και σε κυπριακή.

Την αρκαδική διάλεκτο μιλούσαν οι Αρκάδες, οι οποίοι, στα ιστορικά χρόνια, επιζούσαν κυρίως στα όρια της σημερινής Αρκαδίας αλλά παλαιότερα είχαν απλωθεί στις περιοχές όπου εντοπίστηκε να μιλιέται η διάλεκτός τους.

Η αιολική διάλεκτος αναπτύχθηκε κυρίως στην Θεσσαλία, όπου κάποια ελληνόφωνα φύλα είχαν μεταναστεύσει. Στα 1600 π.Χ., από τα σπλάχνα της αιολικής δημιουργήθηκε η αχαϊκή διάλεκτος που δεν ήταν άλλη από τη «γλώσσα των Μυκηναίων». Ως τότε, νέοι λαοί, φορείς της αιολικής διαλέκτου είχαν «γεννηθεί». Οι περισσότεροι στην Θεσσαλία και την Βοιωτία, όπου αναπτύχθηκαν η Θεσσαλική και η Βοιωτική διάλεκτος.

Αυτή η διαδρομή αντανακλά την κοινή καταγωγή των ελληνόφωνων φύλων και ίσως εξηγεί πώς ο Φινέας, από ήρωας της Αρκαδίας, βρέθηκε στον Βόσπορο βασιλιάς όλων των Θρακών της Ασίας.

Έχει ήδη αναφερθεί ότι ο Βήλος και ο Αγήνορας ήταν γιοι του Ποσειδώνα από τη Λιβύη. Ο Βήλος ταυτίζεται με τον θεό Βάαλ των Βαβυλωνίων αλλά θεωρείται και πατέρας του Αιγύπτου, του Δαναού, του Κηφέα και του Φινέα. Οι δυο τελευταίοι όμως ήταν ήρωες της Αρκαδίας: Ο Κηφέας ως βασιλιάς της Τεγέας, ένας από τους κυνηγούς του Καλυδώνιου κάπρου και κατοπινός Αργοναύτης. Ο Φινέας ως βασιλιάς της Αρκαδίας γενικώς. Αργότερα, χώρισαν:

Ο Κηφέας βρέθηκε βασιλιάς της Αιθιοπίας και πατέρας της Ανδρομέδας, την οποία ο

Περσέας έσωσε από τη Μέδουσα, ενώ ο Φινέας πολιτογραφήθηκε ως ένας από τους πέντε γιους του, βασιλιά της Συρίας, Αγήνορα, αδελφός της Ευρώπης. Όταν ο Δίας μεταμορφώθηκε σε ταύρο και άρπαξε την Ευρώπη, ο Αγήνορας μάζεψε τους γιους του και τους έδωσε ευχή και κατάρα: Να ψάξουν σ᾽ όλη τη γη και να βρουν την αδερφή τους, αλλιώς να μην ξαναγυρίσουν πίσω. Δεν τους ξαναείδε. Μετά από μάταιες αναζητήσεις χρόνων, καθένας τους εγκαταστάθηκε σε κάποιον τόπο κι έδωσε σ᾽ αυτόν το όνομά του...

Ο Φινέας εγκαταστάθηκε στην Θράκη όπου γνώρισε την Κλεοπάτρα και ίδρυσε την Φινόπολη. Έγινε έτσι ο συνδετικός κρίκος που ενώνει την Αργοναυτική εκστρατεία με την Ανατολή αλλά και με τη Σαντορίνη. Κι έβαλε σε σκέψεις τους επιστήμονες, κατά πόσο ο μύθος των Αργοναυτών απηχεί πραγματικά γεγονότα, όπως αποδείχθηκε ότι συμβαίνει και με τον Τρωικό πόλεμο, την Ιλιάδα και την Οδύσσεια.

(τελευταία επεξεργασία, 21 Οκτωβρίου 2021)